

Skriftlig redegørelse

(Redegørelsen er optrykt i den ordlyd, hvori den er modtaget).

Redegørelse af 4/11 1997 om kulturpolitik. (Redegørelse nr. R 3).

Kulturministeren (Ebbe Lundgaard):

*Kun hvor enhver er sig selv, kan alle stå sammen.
Villy Sørensen, Hverken eller, 1965*

1. Indledning

Vi har en fælles interesse i, at Danmark er og fortsat skal være et godt land at bo, leve og arbejde i. Vi skal have muligheder for at nyde fordelene ved de teknologiske fremskridt og de internationale påvirkninger. Men på samme tid må vi øge bevidstheden om – og dermed ikke mindst udvikle – det fællesskab, det danske velfærdssamfund bygger på.

Dansk kunst- og kulturliv udfordres løbende i den stadig mere internationalt orienterede kunst- og medieverden. Den internationale underholdningsindustri præger også det danske samfund. De nye påvirkninger er mere omfattende i deres udbredelse end tidligere. Kulturpolitikens rolle er i den sammenhæng at bidrage til at fastholde og styrke dansk identitet gennem støtte til frembringelse af kunst og kultur og gennem støtte til bevarelse og formidling af den danske kulturarv. I Danmark kan det ikke tages for givet, at markedsvilkårene giver kunst- og kulturlivet det fornødne rum. I et lille sprogområde som det danske har især de sproglige udtryk svært ved at klare sig. Her må samfundet supplere. Det er et af kulturpolitikens overordnede mål.

»Dansk identitet« kan ikke defineres i snævre termer. Begrebets tydeligste udtryk er selvfølgelig det danske sprog. Et andet element er den store respekt for det selvgroede, det som vokser ud af befolkningens egen bevidsthed og virke-trang. Et tredje element i dansk identitet er respekten for andre mennesker og andre anskuelser, som sammenfattes i begrebet kulturelt demokrati. Og bag hele begrebet dansk identitet ligger historien og de mange vidnesbyrd om vores kulturarv, som rummes i vores sprog, i vores hverdag og i vores kulturelle institutioner og i skolen. Selv om Danmark er et meget homogent land i befolkningsmæssige, sproglige, kulturelle og andre henseender, er det de

mange forskelligartede grupper eller udtryk, som tilsammen former billedet af dansk identitet.

De frivillige foreninger spiller en stor og betydningsfuld rolle i kultur- og samfundslivet i Danmark. Selvstændighed, demokrati og ansvar er væsentlige nøglebegreber i vores samfund. Foreninger baseret på folkelig deltagelse og engagement er et dansk særkende. Idrætsområdets foreningsliv og en række andre vigtige aspekter blev berørt i regeringens idrætspolitiske redegørelse fra februar 1997. Foreningerne udgør en betydningsfuld del af det civile samfund. Det bliver stadig tydeligere, at der er en række medmenneskelige relationer af stor betydning, som hverken kan varetages af markedet eller af den offentlige sektor. Det er en del af kulturpolitikens humanistiske funktion at deltage i dialogen med foreningslivet om løsningen af visse basale samfundsopgaver.

Når vi skal udvikle og fastholde en dansk identitet i det moderne samfund, spiller kunsten også en afgørende rolle som spejl af nutid og fortid og pejlemærke for fremtiden. I de forskellige kunstarter stilles hele tiden uventede spørgsmål, og der skabes nye visioner, som kan inspirere den samfundsudvikling, der præges af hurtige og ofte drastiske forandringer.

Kulturpolitikens opgave er at skabe de rum for erfaringsudveksling, samtale og diskussion, som er nødvendige, for at kunstnerne og befolkningens egen kreativitet og skabertrang kan udvikles og trives. Styrkelse af befolkningens kulturelle kompetence er et vigtigt grundlag for aktiv deltagelse i det moderne samfund. Indsatsen skal fortsat være relativt bred, men de nye kulturpolitiske udfordringer gør en indsats for børn særlig påkrævet. Regeringen vil fortsætte og udbygge den særlige indsats for børnekulturen, fordi den lige som den generelle støtte til kunst er med til at stimulere netop den kompetence, dynamik og forandringsvilje, der er nødvendig for vores velfærdssamfunds overlevelse og fortsatte udvikling. Kunst- og kulturlivet skal dermed også være samfundets eksperimentarium, hvor nye og grænseoverskridende idéer udvikles og afprøves.

1.1. Kulturpolitikken og dens grundprincipper

Kulturpolitikken har igennem de seneste årtier bygget på fire principper: ytringsfrihed, kulturelt demokrati, kvalitet og decentralisering. Den er i stort omfang en balanceakt mellem disse principper. De er og skal fortsat være centrale i